

The Hidden Words

كلمات مكنونه

by Bahá'u'lláh

به نام گوینده توانا   In the Name of the Lord of
Utterance, The Mighty.

ای صاحبانِ هوش و گوش

O YE PEOPLE THAT HAVE MINDS
TO KNOW AND EARS TO HEAR!

اولِ سروشِ دوست اینست

The first call of the Beloved is this:

ای بلبلِ معنوی
جز در گُلْبُنِ معانی جای مَکُزین

O mystic nightingale! Abide not but
in the rose-garden of the spirit.

و ای هدهدِ سلیمانِ عشق
جز در سبایِ جانان وطن مگیر

O messenger of the Solomon of
love! Seek thou no shelter except in
the Sheba of the well-beloved,

و ای عَنقَایِ بقا
جز در قافِ وفا محلّ مپذیر

and O immortal phoenix! dwell not
save on the mount of faithfulness.

اینست مکانِ تو
اگر بلامکانِ پیرِ جان برپری
و آهنگِ مقامِ خود رایگان نمائی

Therein is thy habitation, if on the
wings of thy soul thou soarest to the
realm of the infinite and seekest to
attain thy goal.

صاحبان *sáhibán* owners

هوش *húsh* mind

گوش *gúsh* ear

سروش *surúsh* song

بلبل *bulbul* nightingale

معنوی *ma'naví*

گُلْبُن *gulbun*

معانی *ma'ání* meaning

مَگْزِین *maguzín*

هدهد *hudhud*

The hoopoe bird, often a guide
in Sufi literature.

سلیمان *Sulaymán* King Solomon

عشق *'ishq* love

سبا *Sabá* Sheba

جانان *jánán* The Beloved

وطن *vaṭan* homeland

عَنقا *'anqá* phoenix

بقا *baqá* eternity

قاف *Qáf*

The fabled mount Qáf, thought
to symbolize the Holy Qur'án.

وفا *vafá* faithfulness

محلّ *maḥall* place

مِیْذِیر *mapadhír*

مکان *makán* place

بِلاَمَكان *bi-lá-makán* lit. "to no place"

آهنگ *áhang*

مقام *maqám*

Station, often used in Sufism to
denote a degree of spiritual un-
derstanding.

رایگان نمودن *ráygán namúdan*

ای پسرِ روح

O SON OF SPIRIT!

هر طیری را نظر بر آشیان است
و هر بلبلی را مقصودِ جمالِ گل

The bird seeketh its nest; the
nightingale the charm of the rose;

مگر طُیورِ افئدِه عباد
که بثرابِ فانی قانع شده
از آشیانِ باقی دور مانده اند

whilst those birds, the hearts of men,
content with transient dust, have
strayed far from their eternal nest,

و بگلّهای بُعد توجه نموده
از گلّهای قُرب محروم گشته اند

and with eyes turned towards the
slough of heedlessness are bereft of
the glory of the divine presence.

زهی حیرت و حسرت
و افسوس و دریغ

Alas! How strange and pitiful;

که یابریقی
از امواجِ بحرِ رفیقِ اعلیٰ گذشته اند
و از اُفقِ ابهی دور مانده اند

for a mere cupful, they have turned
away from the billowing seas of the
Most High, and remained far from
the most effulgent horizon.

ای دوست

O FRIEND!

در روضهٔ قلب
جز گلِ عشق مکار

In the garden of thy heart plant
naught but the rose of love,

و از ذیلِ بلبلِ حبّ و شوق
دست مدار

and from the nightingale of affection
and desire loosen not thy hold.

مُصاحِبَتِ اَبَرارِ
عنیمت دان

Treasure the companionship of the
righteous

و از مُرافَقَتِ اَشْرارِ
دست و دل هر دو بردار

and eschew all fellowship with the
ungodly.

ای پسرِ انصاف

O SON OF JUSTICE!

کدام عاشق
که جز در وطنِ معشوق محلّ گیرد

Whither can a lover go but to the
land of his beloved?

و کدام طالب
که بی مطلوبِ راحت جوید

and what seeker findeth rest away
from his heart's desire?

عاشقِ صادق را
حیات در وصال است
و موت در فراق

To the true lover reunion is life, and
separation is death.

صدرشان از صبرِ خالی
و قلوبشان از اضطبارِ مقدّس

His breast is void of patience and his
heart hath no peace.

از صد هزار جان درگذرند
و بکویِ جانان شتابند

A myriad lives he would forsake to
hasten to the abode of his beloved.

ای پسرِ خاک

O SON OF DUST!

براستی میگویم

Verily I say unto thee:

غافلترین عباد کسی است

Of all men the most negligent is he

که در قول مجادله نماید

that disputeth idly and seeketh to
advance himself over his brother.

و بر برادرِ خود تَفَوُّقِ جوید

بگو ای برادران

Say, O brethren! Let deeds, not
words, be your adorning.

باعمالِ خود را بیارائید

نه باقوال

ای پسرانِ ارض

O SON OF EARTH!

براستی بدانید

Know, verily,

قلبی که در آن

the heart wherein the least remnant
of envy yet lingers,

شائبهٔ حسدِ باقی باشد

البتّه

shall never attain My everlasting
dominion,

بجبروتِ باقی من در نیاید

و از ملکوتِ تقدیسِ من

nor inhale the sweet savors of
holiness breathing from My
kingdom of sanctity.

روائحِ قدس نشنود

ای پسرِ حُبِّ

O SON OF LOVE!

از تو تا رُفْرِفِ اِمْتِناعِ قُرب
و سِدْرَهٗ اِرْتِفَاعِ عِشْقِ
قَدَمِی فاصِله

Thou art but one step away from the
glorious heights above and from the
celestial tree of love.

قَدَمِ اوّلِ بَرْدَارِ
و قَدَمِ دِیْگَرِ بَرِ عَالَمِ قَدَمِ گُذَارِ
و در سُرادِقِ خُلْدِ وارِدِ شو

Take thou one pace and with the
next advance into the immortal
realm and enter the pavilion of
eternity.

پس بَشْنو آنچه
از قَلَمِ عَزِّ نُزُولِ یافت

Give ear then to that which hath
been revealed by the pen of glory.

ای پسرِ عزّ

O SON OF GLORY!

در سَبیلِ قُدس چالاک شو

Be swift in the path of holiness,

و بر آفلاکِ اُنسِ قَدَمِ گُذار

and enter the heaven of communion
with Me.

قلب را بِصِیقلِ رُوحِ پاک کن

Cleanse thy heart with the burnish
of the spirit,

و آهنگِ ساحتِ لولاک نما

and hasten to the court of the Most
High.

ای سایه نابود

O FLEETING SHADOW!

از مدارجِ ذُلِّ وَهْمِ بگذر
و بمعارجِ عزِّ یقینِ اندر آ

Pass beyond the baser stages of
doubt and rise to the exalted heights
of certainty.

چشمِ حق بگشا

Open the eye of truth,

تا جمالِ مبینِ بینی
و تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
گوئی

that thou mayest behold the veilless
Beauty and exclaim: Hallowed be
the Lord, the most excellent of all
creators!

ای پسرِ هوی

O SON OF DESIRE!

براستی بشنو

Give ear unto this:

چشمِ فانی

Never shall mortal eye recognize the
everlasting Beauty,

جمالِ باقی نَشناسد

و دلِ مُرده

nor the lifeless heart delight in aught
but in the withered bloom.

جز بگلِ پژمرده مشغول نشود

زیرا که هر قرینی

For like seeketh like, and taketh
pleasure in the company of its kind.

قرینِ خود را جوید

و بجنسِ خود اُنس گیرد

ای پسرِ تُراب

O SON OF DUST!

کور شو
تا جمالِ بینی

Blind thine eyes, that thou mayest
behold My beauty;

و گر شو
تا لَحْنِ و صَوْتِ مَلِيحَمِ را شنوی

stop thine ears, that thou mayest
hearken unto the sweet melody of
My voice;

و جاهِل شو
تا از عِلْمِ نَصیبِ بری

empty thyself of all learning, that
thou mayest partake of My
knowledge;

و فقیر شو
تا از بحرِ غَنایِ لایزالِ
قسمتِ بیزوالِ برداری

and sanctify thyself from riches, that
thou mayest obtain a lasting share
from the ocean of My eternal wealth.

کور شو یعنی
از مشاهده غیر جمال من

Blind thine eyes, that is, to all save
My beauty;

و کر شو یعنی
از استماع کلام غیر من

stop thine ears to all save My word;

و جاهل شو یعنی
از سَوای علم من

empty thyself of all learning save the
knowledge of Me;

تا با چشم پاک
و دل طیب
و گوش لطیف
بِسَاحَتِ قُدْسَمِ در آئی

that with a clear vision, a pure heart
and an attentive ear thou mayest
enter the court of My holiness.

ای صاحبِ دو چشم

O MAN OF TWO VISIONS!

چشمی بربند

Close one eye and open the other.

و چشمی برگشا

بربند یعنی

Close one to the world and all that is therein,

از عالم و عالمیان

برگشا یعنی

and open the other to the hallowed beauty of the Beloved.

بجمالِ قدسِ جانان

ای پسرانِ من

O MY CHILDREN!

ترسم که

I fear lest,

از نغمهٔ ورقاء فیض نبرده

bereft of the melody of the dove of
heaven,

بدیارِ فنا راجع شوید

ye will sink back to the shades of
utter loss,

و جمالِ گل ندیده

and, never having gazed upon the
beauty of the rose,

بآب و گل باز گردید

return to water and clay.

ای دوستان

O FRIENDS!

بِجَمالِ فانی
از جمالِ باقی مَگذَرِید

Abandon not the everlasting beauty
for a beauty that must die,

و بِخاکدانِ تُرابی
دلِ مَبندِید

and set not your affections on this
mortal world of dust.

ای پسر روح

O SON OF SPIRIT!

وقتی آید

The time cometh,

که بلبلِ قدسِ معنوی

when the nightingale of holiness will

از بیانِ اسرارِ معانی

no longer unfold the inner mysteries

ممنوع شود

و جمیع از نغمه رَحمانی

and ye will all be bereft of the

و ندایِ سبحانی

celestial melody and of the voice

ممنوع گردید

from on high.

ای جوهر غفلت

O ESSENCE OF NEGLIGENCE!

دریغ که

صد هزار لسانِ معنوی
در لسانی ناطق

Myriads of mystic tongues find
utterance in one speech,

و صد هزار معانیِ غیبی
در لحنی ظاهر

and myriads of hidden mysteries are
revealed in a single melody;

و لکن گوشی نه تا بشنود
و قلبی نه تا حرفی بیابد

yet, alas, there is no ear to hear,
nor heart to understand.

ای همگنان

O COMRADES!

ابوابِ لا مکان باز گشته

The gates that open on the Placeless
stand wide

و دیارِ جانان

and the habitation of the loved one
is adorned with the lovers' blood,

از دمِ عاشقان زینت یافته

و جمیع از این شهرِ روحانی

yet all but a few remain bereft of this
celestial city,

محروم مانده اند

الا قلیلی

و از آن قلیل

and even of these few,

هم با قلبِ طاهر

none but the smallest handful hath
been found with a pure heart and
sanctified spirit.

و نفسِ مقدّس مشهود نگشت

الا اقلّ قلیلی

ای اهلِ فردوس برین

**O YE DWELLERS IN THE
HIGHEST PARADISE!**

اهلِ یقین را اخبار نمائید
که در فضای قدس
قربِ رضوان
روضهٔ جدیدی ظاهر گشته

Proclaim unto the children of
assurance that within the realms of
holiness, nigh unto the celestial
paradise, a new garden hath
appeared,

و جمیع اهلِ عالین
و هیاکلِ خُلدِ برین
طائفِ حَوْلِ آن گشته اند

round which circle the denizens of
the realm on high and the immortal
dwellers of the exalted paradise.

پس جهدی نمائید
تا بآن مقام درآئید

Strive, then, that ye may attain that
station,

و حقائقِ اسرارِ عشق را
از شقایقِش جوئید
و جمیع حکمت‌های بالغهٔ احدیه را
از اثمارِ باقیه‌اش بیابید

that ye may unravel the mysteries of
love from its wind-flowers and learn
the secret of divine and consummate
wisdom from its eternal fruits.

قُرَّتْ أَبْصَارُ الَّذِينَ
هُمْ دَخَلُوا فِيهِ آمِنِينَ

Solaced are the eyes of them that
enter and abide therein!

ای دوستان من

O MY FRIENDS!

آیا فراموش کرده‌اید
آن صبح صادق رشنی را

Have ye forgotten that true and
radiant morn,

که در ظلّ شجره انیسا
که در فردوس اعظم غرس شده
جمع در آن فضای قدس مبارک
نزد من حاضر بودید

when in those hallowed and blessed
surroundings ye were all gathered in
My presence beneath the shade of
the tree of life, which is planted in
the all-glorious paradise?

و بسه کلمه طیّبه تکلم فرمودم
و جمع آن کلمات را
شنیده و مدهوش گشتید
و آن کلمات این بود

Awe-struck ye listened as I gave
utterance to these three most holy
words:

ای دوستان

O friends!

رضای خود را بر رضای من
اختیار مکنید

Prefer not your will to Mine,

و آنچه برای شما نخواهم
هرگز نخواهید

never desire that which I have not
desired for you,

و با دلهای مرده
که بآمال و آرزو آلوده شده
نزد من میائید

and approach Me not with lifeless
hearts, defiled with worldly desires
and cravings.

اگر صدر را مقدّس کنید

Would ye but sanctify your souls,

حال آن صحرا
و آن فضا را

ye would at this present hour recall
that place and those surroundings,

بنظر در آرید

و بیان من بر همه شما
معلوم شود

and the truth of My utterance should
be made evident unto all of you.

در سَطَرِ هشتم
از اَسَطَرِ قدس
که در لوحِ پنجم
از فردوس است میفرماید

In the eighth of the most holy lines,
in the fifth Tablet of Paradise, He
saith:

ای مردگانِ فراشِ غفلت

O YE THAT ARE LYING AS DEAD
ON THE COUCH OF
HEEDLESSNESS!

قرنها گذشت
و عُمرِ گرانمایه را
بِانتهای رسانده اید

Ages have passed and your precious
lives are well-nigh ended,

و نَفَسِ پاکی از شما
بساحتِ قدسِ ما نیامد

yet not a single breath of purity hath
reached Our court of holiness from
you.

در اَبْحُرِ شِرکِ مُسْتَغَرِّقِید
و کَلِمَهِ توحید بر زبان میرانید

Though immersed in the ocean of
misbelief, yet with your lips ye
profess the one true faith of God.

مَبْغُوضِ مرا
محبوبِ خود دانسته اید
و دشمنِ مرا
دوستِ خود گرفته اید

Him whom I abhor ye have loved,
and of My foe ye have made a friend.

و در ارضِ من
بکمال خُرْمی و سرور
مَشی مینماید

Notwithstanding, ye walk on My
earth complacent and self-satisfied,

و غافل از آنکه زمینِ من
از تو بیزار است

heedless that My earth is weary of
you

و اشیای ارض
از تو در گُریز

and everything within it shunneth
you.

اگر فی الجملة بَصَر بگشائی
صد هزار حُزن را
از این سرور خوشتر دانی

Were ye but to open your eyes,
ye would, in truth, prefer a myriad
griefs unto this joy,

و فنارا از این حیات
نیکوتر شُمری

and would count death itself better
than this life.

ای خاکِ مُتَحَرِّک

O MOVING FORM OF DUST!

من بتو مأنوسم
و تو از من مأیوس

I desire communion with thee, but
thou wouldst put no trust in Me.

سیفِ عصیان
شجرهٔ امیدِ تُرا بُریده

The sword of thy rebellion hath
felled the tree of thy hope.

و در جمیعِ حال بتو نزدیکم
و تو در جمیعِ احوال از من دور

At all times I am near unto thee, but
thou art ever far from Me.

و من عزّتِ بیزوال
برای تو اختیارِ نمودم
و تو ذلّتِ بی منتهی
برای خود پسندیدی

Imperishable glory I have chosen for
thee, yet boundless shame thou hast
chosen for thyself.

آخر تا وقت باقی مانده
رُجوع کن
و فرصت را مگذار

While there is yet time, return, and
lose not thy chance.

ای پسرِ هوی

O SON OF DESIRE!

اهلِ دانش و بینش سالها کوشیدند
و بِوصالِ ذی الجلال فائز نگشتند

The learned and the wise have for
long years striven and failed to attain
the presence of the All-Glorious;

و عُمرها دویدند
و بِلِقایِ ذی الجمال نرسیدند

they have spent their lives in search
of Him, yet did not behold the
beauty of His countenance.

و تو نادویده بمنزل رسیده
و ناطلبیده بِمَطْلَبِ واصل شدی

Thou without the least effort didst
attain thy goal, and without search
hast obtained the object of thy quest.

و بعد از جمیع این مقام و رتبه

بحجابِ نفسِ خود
چنان مُحْتَجِبِ ماندی

Yet, notwithstanding, thou didst
remain so wrapt in the veil of self,

که چشمت بجمالِ دوست نیفتاد
و دستت بدامنِ یار نرسید

that thine eyes beheld not the beauty
of the Beloved, nor did thy hand
touch the hem of His robe.

فَتَعَجَّبُوا مِنْ ذَلِكَ يَا أُولَى الْأَبْصَارِ

Ye that have eyes, behold and
wonder.

ای اهل دیار عشق

O DWELLERS IN THE CITY OF
LOVE!

شمع باقی را آریاحِ فانی
إحاطه نموده

Mortal blasts have beset the
everlasting candle,

و جمالِ غلامِ روحانی
در غُبارِ تیرهِ ظلمانی مستور مانده

and the beauty of the celestial Youth
is veiled in the darkness of dust.

سلطانِ سلاطینِ عشق
در دستِ رعایایِ ظلمِ مظلوم

The chief of the monarchs of love is
wronged by the people of tyranny

و حَمامِیهِ قدسی
در دستِ جُعدانِ گرفتار

and the dove of holiness lies
prisoned in the talons of owls.

جمعِ اهلِ سُرادقِ ابهی
و ملاً اعلیٰ

The dwellers in the pavilion of glory
and the celestial concourse bewail
and lament,

نُوحِه و نُدْبِه مینمایند

و شما در کمالِ راحت
در ارضِ غفلتِ اقامت نموده‌اید

while ye repose in the realm of
negligence,

و خود را هم از دوستانِ خالص
مَحسوب داشته‌اید

and esteem yourselves as of the true
friends.

فَباطِل ما أَنْتُمْ تَظُنُّونَ

How vain are your imaginings!

ای جُهَلایِ مَعْرُوفِ بَعْلَم

O YE THAT ARE FOOLISH, YET
HAVE A NAME TO BE WISE!

چرا در ظاهر دَعْوِی شَبانی کنید

Wherefore do ye wear the guise of
shepherds,

و در باطن ذِئِبِ اَغْنامِ من شده اید

when inwardly ye have become
wolves, intent upon My flock?

مَثَلِ شما

Ye are even as the star, which riseth
ere the dawn,

مَثَلِ ستاره قبل از صُبح است

که در ظاهر دُرِّی و روشن است

and which, though it seem radiant
and luminous,

و در باطن سببِ اِضْلال و هَلَاکَت

leadeth the wayfarers of My city
astray into the paths of perdition.

کاروانهایِ مدینه و دیارِ من است

ای بظاهر آراسته و بباطن کاسته

O YE SEEMING FAIR YET
INWARDLY FOUL!

مَثَلِ شما مِثْلِ آبِ تلخِ صافی است
که کمالِ لُطافَت و صفا
از آن در ظاهر مشهود شود

Ye are like clear but bitter water,
which to outward seeming is crystal
pure

چون بدستِ صَرّافِ ذائقه أَحَدِیّه
افتد

but of which, when tested by the
divine Assayer, not a drop is
accepted.

قطره‌ای از آن را قبول نفرماید

بلی تجلّی آفتاب در تراب و مِرآت
هر دو موجود

Yea, the sun beam falls alike upon
the dust and the mirror,

ولَکِن از فَرَقَدان
تا ارضُ فَرَق دان

yet differ they in reflection even as
doth the star from the earth:

بَلْکِه فَرَقِ بی منتهی در میان

nay, immeasurable is the difference!

ای دوست لسانی من

O MY FRIEND IN WORD!

قدری تأمل اختیار کن

Ponder awhile.

هرگز شنیده‌ای

Hast thou ever heard that friend and
foe should abide in one heart?

که یار و اغیار در قلبی بگنجَد

پس اغیار را بران

Cast out then the stranger, that the
Friend may enter His home.

تا جانان بـمـنـزلِ خود در آید

ای پسر خاک

O SON OF DUST!

جميع آنچه
در آسمانها و زمين است
برای تو مقرر داشتم

All that is in heaven and earth I have
ordained for thee,

مگر قلوب را
که محلّ نزول تجلّی جمال
و اجلال خود معین فرمودم
و تو منزل و محلّ مرا
بغير من گذاشتی

except the human heart, which I
have made the habitation of My
beauty and glory;

چنانچه در هر زمان
که ظهور قدس من
آهنگ مکان خود نمود

and whenever the manifestation of
My holiness sought His own abode,
a stranger found He there,

غير خود را يافت اغيار دید
و لا مکان بحرّم جانان شتافت

and, homeless, hastened unto the
sanctuary of the Beloved.

و مع ذلک ستر نمودم
و سرّ نگشودم
و خجلت ترا نپسندیدم

Notwithstanding I have concealed
thy secret and desired not thy shame.

ای جوهرِ هوی

O ESSENCE OF DESIRE!

بسا سحرگاهان
که از مشرق لا مکان
بمکان تو آمدم

At many a dawn have I turned from
the realms of the Placeless unto thine
abode,

و ترا در بستر راحت
بغیر خود مشغول یافتم

and found thee on the bed of ease
busied with others than Myself.

و چون برق روحانی بغمام

Thereupon, even as the flash of the
spirit,

عزّ سلطانی رجوع نمودم

I returned to the realms of celestial
glory

و در مکانِ قرب خود
نزد جنودِ قدس اظهار نداشتم

and breathed it not in My retreats
above unto the hosts of holiness.

ای پسر جود

O SON OF BOUNTY!

در بادیه‌های عدم بودی

Out of the wastes of nothingness,
with the clay of My command I
made thee to appear,

و ترا بمدد تراب امر

در عالم ملک ظاهر نمودم

and have ordained for thy training
every atom in existence and the
essence of all created things.

و جمیع ذرات ممکنات و حقائق

کائنات را بر تربیت تو گماشتم

Thus, ere thou didst issue from thy
mother's womb,

چنانچه قبل از خروج از بطن امّ

دو چشمه شیر منیر

I destined for thee two founts of
gleaming milk,

برای تو مقرر داشتم

و چشمها برای حفظ تو گماشتم

eyes to watch over thee, and hearts
to love thee.

و حبّ ترا در قلوب القا نمودم

و بصرف جود ترا

Out of My loving-kindness, 'neath
the shade of My mercy I nurtured
thee,

در ظلّ رحمتم پروردم

و از جوهر فضل و رحمت ترا

and guarded thee by the essence of
My grace and favor.

حفظ فرمودم

و مقصود از جمیع این مراتب
آن بود

که بجبروت باقی ما درائی
و قابل بخششهای غیبی ما شوی

و تو غافل چون بشمر آمدی
از تمامی نعیم غفلت نمودی

و بگمان باطل خود پرداختی

بقسمی که بالمرّه فراموش نمودی

و از باب دوست بایوان دشمن
مقرّ یافتی و مسکن نمودی

And My purpose in all this was

that thou mightest attain My
everlasting dominion and become
worthy of My invisible bestowals.

And yet heedless thou didst remain,
and when fully grown, thou didst
neglect all My bounties

and occupied thyself with thine idle
imaginings,

in such wise that thou didst become
wholly forgetful, and,

turning away from the portals of the
Friend didst abide within the courts
of My enemy.

ای بنده دنیا

O BOND SLAVE OF THE WORLD!

در سحرگاهان نسیم عنایت من
بر تو مرور نمود

Many a dawn hath the breeze of My
loving-kindness wafted over thee

و ترا در فراش غفلت خفته یافت

and found thee upon the bed of
heedlessness fast asleep.

و بر حال تو گریست و باز گشت

Bewailing then thy plight it returned
whence it came.

ای پسر ارض

O SON OF EARTH!

اگر مرا خواهی جز مرا منخواه

Wouldst thou have Me, seek none
other than Me;

و اگر اراده جمالم داری
چشم از عالمیان بردار

wouldst thou gaze upon My beauty,
close thine eyes to the world and all
that is therein;

زیرا که اراده من و غیر من
چون آب و آتش

for My will and the will of another
than Me, even as fire and water,

در یک دل و قلب نگنجد

cannot dwell together in one heart.

ای بیگانه با یگانه

O BEFRIENDED STRANGER!

شمع دلت برافروخته
دست قدرت منست

The candle of thine heart is lighted
by the hand of My power,

آن را بیادهای مخالف
نفس و هوی خاموش مکن

quench it not with the contrary
winds of self and passion.

و طبیب جمیع علتهای تو
ذکر منست فراموشش منما

The healer of all thine ills is
remembrance of Me, forget it not.

حبّ مرا سرمایه خود کن
و چون بصر و جان
عزیزش دار

Make My love thy treasure
and cherish it even as thy very sight
and life.

ای برادر من

O MY BROTHER!

از لسان شکرینم
کلمات نازنینم شنو

Hearken to the delightful words
of My honeyed tongue,

و از لب نمکینم
سلسبیل قدس معنوی بیاشام

and quaff the stream of mystic
holiness from My sugar-shedding
lips.

یعنی

تخمهای حکمت لدنیم را
در ارض طاهر قلب بیفشان

Sow the seeds of My divine wisdom
in the pure soil of thy heart,

و بآب یقین آبش ده

and water them with the water of
certitude,

تا سنبلات علم و حکمت من
سر سبز از بلده طیبه
انبات نماید

that the hyacinths of My knowledge
and wisdom may spring up fresh and
green in the sacred city of thy heart.

ای اهل رضوان من

O DWELLERS OF MY PARADISE!

نَهَالِ مُحَبَّت و دوستی شمارا

With the hands of loving-kindness I
have planted in the holy garden of
paradise the young tree of your love
and friendship,

در روضهٔ قدسِ رضوان

بیدِ مُلاطَفَتِ غَرسِ نمودم

and have watered it with the goodly
showers of My tender grace;

و بنیسانِ مَرَحَمَتِ آبشِ دادم

now that the hour of its fruiting is
come,

حالِ نزدیکِ بثمرِ رسیده

strive that it may be protected,

جهدی نمائید تا مَحْفُوظِ ماند

and be not consumed with the flame
of desire and passion.

و بنارِ امل و شهوتِ نسوزد

ای دوستان من

O MY FRIENDS!

سراج ضلالت را خاموش کنید
و مشاعل باقیه هدایت
در قلب و دل برافروزید

Quench ye the lamp of error,
and kindle within your hearts the
everlasting torch of divine guidance.

که عنقریب صرافان وجود
در پیشگاه حضور معبود

For ere long the assayers of mankind
shall, in the holy presence of the
Adored,

جز تقوای خالص نپذیرند
و غیر عمل پاک قبول ننمایند

accept naught but purest virtue and
deeds of stainless holiness.

ای پسر تراب

O SON OF DUST!

حکمای عباد آنانند
که تا سمع نیابند لب نگشایند

The wise are they that speak not
unless they obtain a hearing,

چنانچه ساقی تا طلب نبیند
ساغر نبخشد

even as the cup-bearer, who
proffereth not his cup till he findeth
a seeker,

و عاشق تا بجمال معشوق
فائز نشود از جان نخرود

and the lover who crieth not out
from the depths of his heart until he
gazeth upon the beauty of his
beloved.

پس باید

Wherefore

حبّه‌های حکمت و علم را
در ارض طیبّه قلب مبذول دارید

sow the seeds of wisdom and
knowledge in the pure soil of the
heart,

و مستور نمائید
تا سنبلات حکمت الهی
از دل برآید نه از گِل

and keep them hidden, till the
hyacinths of divine wisdom spring
from the heart and not from mire
and clay.

در سطر اوّل لوح	In the first line of the Tablet
مذکور و مسطورست	it is recorded and written,
و در سرادق حفظ الله مستور	and within the sanctuary of the tabernacle of God is hidden:

ای بنده من

O MY SERVANT!

ملک بی زوال را
بانزالی از دست منه

Abandon not for that which
perisheth an everlasting dominion,

و شاهنشهی فردوس را
بشهوتی از دست مده

and cast not away celestial
sovereignty for a worldly desire.

اینست کوثر حیوان
که از معین قلم رحمن
ساری گشته

This is the river of everlasting life
that hath flowed from the
well-spring of the pen of the
merciful;

طوبی للشاریین

well is it with them that drink!

ای پسر روح

O SON OF SPIRIT!

قفس بشکن

Burst thy cage asunder,

و چون همای عشق

and even as the phoenix of love soar
into the firmament of holiness.

بهوای قدس پرواز کن

و از نَفْس بگذر

Renounce thyself

و با نَفْسِ رحمانی

and, filled with the spirit of mercy,
abide in the realm of celestial
sanctity.

در فضای قدس ربّانی بیارام

ای پسر رماد

O OFFSPRING OF DUST!

براحت یومی قانع مشو

Be not content with the ease of a
passing day,

و از راحت بیزوال باقیه مگذر

and deprive not thyself of everlasting
rest.

و گلشن باقی عیش جاودان را
بگلخن فانی ترابی تبدیل منما

Barter not the garden of eternal
delight for the dust-heap of a mortal
world.

از زندان بصحراهای خوش جان
عروج کن

Up from thy prison ascend unto the
glorious meads above,

و از قفس امکان
برضوان دلکش لا مکان بنحرام

and from thy mortal cage wing thy
flight unto the paradise of the
Placeless.

ای بنده من

O MY SERVANT!

از بند ملک خود را رهائی بخش

Free thyself from the fetters of this world,

و از حبس نفس خود را آزاد کن

and loose thy soul from the prison of self.

وقت را غنیمت شمر

Seize thy chance,

زیرا که این وقت را دیگر نبینی

for it will come to thee no more.

و این زمان را هرگز نیابی

ای فرزند کنیز من	O SON OF MY HANDMAID!
اگر سلطنت باقی بینی	Didst thou behold immortal sovereignty,
البتّه بکمال جدّ از ملک فانی درگذری	thou wouldst strive to pass from this fleeting world.
و لکن ستر آنرا حکمتهاست و جلوه این را رمزها	But to conceal the one from thee and to reveal the other is a mystery
جز افئده پاک ادراک ننماید	which none but the pure in heart can comprehend.

ای بنده من

O MY SERVANT!

دل را از غلّ پاک کن
و بی حسد ببساط قدس
احد بخرام

Purge thy heart from malice and,
innocent of envy, enter the divine
court of holiness.

ای دوستان من

O MY FRIENDS!

در سبیل رضای دوست
مشی نمائید

Walk ye in the ways of the good
pleasure of the Friend,

و رضای او در خلق او
بوده و خواهد بود
یعنی

and know that His pleasure is in the
pleasure of His creatures.

That is:

دوست بی رضای دوست خود
در بیت او وارد نشود

no man should enter the house of his
friend save at his friend's pleasure,

و در اموال او تصرف ننماید
و رضای خود را

nor lay hands upon his treasures

nor prefer his own will to his friend's,

بر رضای او ترجیح ندهد
و خود را در هیچ امری
مقدم نشمارد

and in no wise seek an advantage
over him.

فتفکروا فی ذلک یا اولی الافکار

Ponder this, ye that have insight!

ای رفیق عرشی

O COMPANION OF MY THRONE!

بد مشنو و بد مبین

Hear no evil, and see no evil,

و خود را ذلیل مکن

abase not thyself,

و عویل برمیاری

neither sigh and weep.

یعنی

بد مگو تا نشنوی

Speak no evil, that thou mayest not
hear it spoken unto thee,

و عیب مردم را بزرگ مدان

and magnify not the faults of others
that thine own faults may not appear
great;

تا عیب تو بزرگ ننماید

و ذلّت نفسی مپسند

and wish not the abasement of
anyone, that thine own abasement
be not exposed.

تا ذلّت تو چهره نگشاید

پس با دل پاک
و قلب طاهر
و صدر مقدّس
و خاطر منزّه
در ایّام عمر خود
که اقلّ از آنی محسوبست
فارغ باش

Live then the days of thy life, that are
less than a fleeting moment, with thy
mind stainless, thy heart unsullied,
thy thoughts pure, and thy nature
sanctified,

تا بفراغت از این جسد فانی
بفردوس معانی راجع شوی
و در ملکوت باقی مقرّ یابی

so that, free and content, thou
mayest put away this mortal frame,
and repair unto the mystic paradise
and abide in the eternal kingdom for
evermore.

وای وای

ای عاشقان هوای نفسانی

از معشوق روحانی

چون برق گذشته‌اید

و بخیال شیطانی

دل محکم بسته‌اید

ساجد خیالید

و اسم آن را حقّ گذاشته‌اید

و ناظر خارید

و نام آن را گل گذارده‌اید

نه نفس فارغی از شما برآمد

و نه نسیم انقطاعی از ریاض

قلوبتان وزید

**ALAS! ALAS! O LOVERS OF
WORLDLY DESIRE!**

Even as the swiftness of lightning ye
have passed by the Beloved One,

and have set your hearts on satanic
fancies.

Ye bow the knee before your vain
imagining, and call it truth.

Ye turn your eyes towards the thorn,
and name it a flower.

Not a pure breath have ye breathed,
nor hath the breeze of detachment
been wafted from the meadows of
your hearts.

نصایح مشفقہ محبوبرا

بیاد داده‌اید

و از صفحہ دل

محو نموده‌اید

و چون بهائم

در سبزہ زار شہوت و امل

تعیش مینمائید

Ye have cast to the winds the loving
counsels of the Beloved

and have effaced them utterly from
the tablet of your hearts,

and even as the beasts of the field,

ye move and have your being within
the pastures of desire and passion.

ای برادران طریق

O BRETHREN IN THE PATH!

چرا از ذکر نگار غافل گشته‌اید

Wherefore have ye neglected the
mention of the Loved One,

و از قرب حضرت یار دور مانده‌اید

and kept remote from His holy
presence?

صرف جمال در سراقق بیهوده

The essence of beauty is within the
peerless pavilion,

بر عرش جلال مستوی

set upon the throne of glory,

و شما بهوای خود

whilst ye busy yourselves with idle
contentions.

بجدال مشغول گشته‌اید

روایح قدس میوزد

The sweet savors of holiness are
breathing

و نسائم جود در هیوب

and the breath of bounty is wafted,

و کلّ بزکام مبتلی شده‌اید

yet ye are all sorely afflicted and
deprived thereof.

و از جمیع محروم مانده‌اید

زهی حسرت بر شما

Alas for you

و علی الذینهم یمشون

and for them that walk in your ways
and follow in your footsteps!

علی أعقابکم

و علی أثر أقدامکم هم یمرون

ای پسران آمال

O CHILDREN OF DESIRE!

جامه غرور را از تن بر آرید
و ثوب تکبر از بدن بپندازید

Put away the garment of vainglory,
and divest yourselves of the attire of
haughtiness.

در سطر سیم از اسطر قدس
که در لوح یاقوتی
از قلم خفی ثبت شده این است

In the third of the most holy lines
writ and recorded in the Ruby
Tablet by the pen of the unseen this
is revealed:

ای برادران

O BRETHREN!

با یکدیگر مدارا نمائید

Be forbearing one with another

و از دنیا دل بردارید

and set not your affections on things
below.

بعزّت افتخار منمائید

Pride not yourselves in your glory,

و از ذلّت ننگ مدارید

and be not ashamed of abasement.

قسم بجمال

By My beauty!

که کلّ را از تراب خلق نمودم

I have created all things from dust,

و البتّه بخاک راجع فرمایم

and to dust will I return them again.

ای پسران تراب

O CHILDREN OF DUST!

اغنیارا از ناله سحرگاهی فقرا
اخبار کنید

Tell the rich of the midnight sighing
of the poor,

که مبادا از غفلت بهلاکت افتند

lest heedlessness lead them into the
path of destruction,

و از سدره دولت بی نصیب مانند

and deprive them of the Tree of
Wealth.

الکرم و الجود من خصالی

To give and to be generous are
attributes of Mine;

فهنيئاً لمن تزین بخصالی

well is it with him that adorneth
himself with My virtues.

ای ساذج هوی

O QUINTESSENCE OF PASSION!

حرص را باید گذاشت

Put away all covetousness

و بقناعت قانع شد

and seek contentment;

زیرا که لازال حریص محروم بوده

for the covetous hath ever been
deprived,

و قانع محبوب و مقبول

and the contented hath ever been
loved and praised.

ای پسر کنیز من

O SON OF MY HANDMAID!

در فقر اضطراب نشاید

Be not troubled in poverty

و در غنا اطمینان نباید

nor confident in riches,

هر فقری را غنا در پی

for poverty is followed by riches,

و هر غنارا فنا از عقب

and riches are followed by poverty.

و لکن فقر از ماسوی الله

Yet to be poor in all save God is a

نعمتی است

wondrous gift,

بزرگ حقیر شمارید

belittle not the value thereof,

زیرا که در غایت آن

for in the end it will make thee rich

غنای بالله رخ بگشاید

in God,

و در این مقام
أنتم الفقراء مستور

and thus thou shalt know the
meaning of the utterance, "In truth
ye are the poor,"

و کلمه مبارکه
والله هو الغنيّ

and the holy words, "God is the
all-possessing,"

چون صبح صادق
از افق قلب عاشق ظاهر و باهر
و هویدا و آشکار شود

shall even as the true morn
break forth gloriously resplendent
upon the horizon of the lover's heart,

و بر عرش غنا
متمکن گردد و مقرر یابد

and abide secure on the throne of
wealth.

ای پسران غفلت و هوی

**O CHILDREN OF NEGLIGENCE
AND PASSION!**

دشمن مرا در خانه من راه داده‌اید

Ye have suffered My enemy to enter
My house

و دوست مرا از خود رانده‌اید

and have cast out My friend,

چنانچه

for ye have enshrined the love of
another than Me in your hearts.

حبّ غیر مرا در دل منزل داده‌اید

بشنوید بیان دوست را

Give ear to the sayings of the Friend

و برضوانش اقبال نمائید

and turn towards His paradise.

دوستان ظاهر نظر بمصلحت خود

Worldly friends, seeking their own
good, appear to love one the other,

یکدیگر را دوست داشته و دارند

و لکن دوست معنوی شمارا

whereas the true Friend hath loved
and doth love you for your own
sakes;

لاجل شما دوست داشته و دارد

بلکه مخصوص هدایت شما

indeed He hath suffered for your
guidance countless afflictions.

بلائی لا تحصی قبول فرموده

بچنین دوست جفا مکنید	Be not disloyal to such a Friend,
و بکویش بشتابید	may rather hasten unto Him.
اینست شمس کلمه صدق و وفا	Such is the daystar of the word of truth and faithfulness,
که از افق اصبع مالک اسماء	that hath dawned above the horizon of the pen of the Lord of all names.
اشراق فرموده	
افتحوا آذانکم لاصغاء کلمة الله	Open your ears that ye may hearken unto the word of God,
المهيمن القيوم	the Help in peril, the Self-existent.

ای مغروران باموال فانیه

**O YE THAT PRIDE YOURSELVES
ON MORTAL RICHES!**

بدانید که غنا سدّیست
محکم میان طالب و مطلوب
و عاشق و معشوق

Know ye in truth that wealth is a
mighty barrier between the seeker
and his desire, the lover and his
beloved.

هرگز غنی بر مقرّ قرب وارد نشود
و بمدینه رضا و تسلیم در نیاید
مگر قلیلی

The rich, but for a few, shall in no
wise attain the court of His presence
nor enter the city of content and
resignation.

پس نیکوست حال آن غنی

Well is it then with him, who, being
rich,

که غنا از ملکوت جاودانی
منعش ننماید

is not hindered by his riches from
the eternal kingdom,

و از دولت ابدی
محرومش نگرداند

nor deprived by them of
imperishable dominion.

قسم باسم اعظم

By the Most Great Name!

که نور آن غنی

The splendor of such a wealthy man
shall illuminate the dwellers of
heaven

اهل آسمان را روشنی بخشد

چنانچه شمس اهل زمین را

even as the sun enlightens the people
of the earth!

ای اغنیای ارض

O YE RICH ONES ON EARTH!

فقرا امانت منند در میان شما

The poor in your midst are My trust;

پس امانت مرا درست حفظ نمائید

guard ye My trust,

و براحت نفس خود تمام نپردازید

and be not intent only on your own
ease.

ای فرزند هوی

O SON OF PASSION!

از آلائش غنا پاک شو

Cleanse thyself from the defilement
of riches

و با کمال آسایش
در افلاک فقر قدم گذار

and in perfect peace advance into
the realm of poverty;

تا خمر بقا از عین فنا بیاشامی

that from the well-spring of
detachment thou mayest quaff the
wine of immortal life.

ای پسر من

O MY SON!

صحبت اشرار غم بیفزاید

The company of the ungodly
increaseth sorrow,

و مصاحبت ابرار زنگ دل بزدايد

whilst fellowship with the righteous
cleanseth the rust from off the heart.

من أراد ان یأنس مع الله

He that seeketh to commune with
God,

فلیأنس مع احبائه

let him betake himself to the
companionship of His loved ones;

و من أراد ان یسمع کلام الله

and he that desireth to hearken unto
the word of God,

فلیسمع کلمات اصفیائه

let him give ear to the words of His
chosen ones.

زینهار ای پسر خاک

O SON OF DUST!

Beware!

با اشرار الفت مگیر

Walk not with the ungodly

و مؤانست مجو

and seek not fellowship with him,

که مجالست اشرار

for such companionship

نور جان را بنار حسابان

turneth the radiance of the heart

تبدیل نماید

into infernal fire.

ای پسر کنیز من

O SON OF MY HANDMAID!

اگر فیض روح القدس طلبی

Wouldst thou seek the grace of the
Holy Spirit,

با احرار مصاحب شو

enter into fellowship with the
righteous,

زیرا که ابرار جام باقی
از کف ساقی خلد نوشیده‌اند

for he hath drunk the cup of eternal
life at the hands of the immortal
Cup-bearer

و قلب مردگان را

and even as the true morn doth
quicken and illumine the hearts of
the dead.

چون صبح صادق

زنده و منیر و روشن نمایند

ای غافلان

O HEEDLESS ONES!

گمان مبرید

Think not

که اسرار قلوب مستور است

the secrets of hearts are hidden,

بلکه یقین بدانید

nay, know ye of a certainty

که بخطّ جلی مسطور گشته

that in clear characters they are
engraved

و در پیشگاه حضور مشهود

and are openly manifest in the holy
Presence.

ای دوستان

O FRIENDS!

براستی میگویم

Verily I say,

که جمیع آنچه در قلوب

whatsoever ye have concealed within
your hearts

مستور نموده‌اید

نزد ما چون روز

is to Us open and manifest as the
day;

واضح و ظاهر و هویداست

و لکن ستر آنرا

but that it is hidden

سبب جود و فضل ماست

is of Our grace and favor,

نه استحقاق شما

and not of your deserving.

ای پسر انسان

O SON OF MAN!

شبنمی

A dewdrop out of the fathomless
ocean of My mercy

از ژرف دریای رحمت خود

بر عالمیان مبذول داشتم

I have shed upon the peoples of the
world,

و احدی را مقبل نیافتم

yet found none turn thereunto,

زیرا که کلّ

inasmuch as every one hath turned
away from the celestial wine of unity
unto the foul dregs of impurity,

از خمر باقی لطیف توحید

بماء کثیف نبید اقبال نموده اند

و از کأس جمال باقی

and, content with mortal cup, hath
put away the chalice of immortal
beauty.

بجام فانی قانع شده اند

فبئس ما هُم به یقنعون

Vile is that wherewith he is
contented.

ای پسر خاک

O SON OF DUST!

از خمر بی مثال محبوب
لا یزال چشم میپوش

Turn not away thine eyes from the
matchless wine of the immortal
Beloved,

و بخمر کدره فانیه چشم مگشا

and open them not to foul and
mortal dregs.

از دست ساقی احدیه
کأوس باقیه برگیر

Take from the hands of the divine
Cup-bearer the chalice of immortal
life,

تا همه هوش شوی

that all wisdom may be thine,

و از سروش غیب معنوی شنوی

and that thou mayest hearken unto
the mystic voice calling from the
realm of the invisible.

بگو ای پست فطرتان

Cry aloud, ye that are of low aim!

از شراب باقی قدسم

Wherefore have ye turned away from

چرا بآب فانی رجوع نمودید

My holy and immortal wine unto
evanescent water?

بگو ای اهل ارض

O YE PEOPLES OF THE WORLD!

براستی بدانید

Know, verily,

که بلای ناگهانی شمارا

that an unforeseen calamity
followeth you,

در پی است

and grievous retribution awaiteth
you.

و عقاب عظیمی

از عقب گمان مبرید

که آنچه را مرتکب شدید

Think not that which ye have
committed

از نظر محو شده

hath been effaced in My sight.

قسم بجمال

By My beauty!

که در الواح زبرجدی

All your doings hath My pen graven
with open characters upon tablets of
chrysolite.

از قلم جلی

جميع اعمال شما ثبت گشته

ای ظالمان ارض

O OPPRESSORS ON EARTH!

از ظلم دست خود را کوتاه نمائید

Withdraw your hands from tyranny,

که قسم یاد نموده‌ام

for I have pledged Myself

از ظلم احدی نگذریم

not to forgive any man's injustice.

و این عهدهی است

This is My covenant

که در لوح محفوظ محتوم داشتم

which I have irrevocably decreed in
the preserved tablet

و بخاتم عزّ محتوم

and sealed with My seal.

ای عاصیان

O REBELLIOUS ONES!

بردباری من شمارا جری نمود و
صبر من شمارا بغفلت آورد که
در سیلهای مهلک خطرناک بر
مراکب نار نفس بی باک میرانید
گویا مرا غافل شمرده اید و یا بی
خبر انگاشته اید

My forbearance hath emboldened
you and My long-suffering hath
made you negligent, in such wise
that ye have spurred on the fiery
charger of passion into perilous ways
that lead unto destruction. Have ye
thought Me heedless or that I was
unaware?

ای مهاجران

O EMIGRANTS!

لسان مخصوص ذکر منست
بغیت میالائید و اگر نفس ناری
غلبه نماید بذکر عیوب خود
مشغول شوید نه بغیت خلق من
زیرا که هر کدام از شما بنفس خود
أَبْصَرَ و اعرفید از نفوس عباد من

The tongue I have designed for the
mention of Me, defile it not with
detraction. If the fire of self
overcome you, remember your own
faults and not the faults of My
creatures, inasmuch as every one of
you knoweth his own self better than
he knoweth others.

ای پسران وهم

O CHILDREN OF FANCY!

بدانید چون صبح نورانی از افق
قدس صمدانی بردمد البتّه اسرار
و اعمال شیطانی که در لیل
ظلمانی معمول شده ظاهر شود و
بر عالمیان هویدا گردد

Know, verily, that while the radiant
dawn breaketh above the horizon of
eternal holiness, the satanic secrets
and deeds done in the gloom of
night shall be laid bare and manifest
before the peoples of the world.

ای گیاه خاک

O WEED THAT SPRINGETH OUT
OF DUST!

چگونه است که با دست آلوده
بشکر مباشرت جامه خود ننمائی
و با دل آلوده بکثافت شهوت و
هوی معاشرت را جوئی و بممالک
قدسم راه خواهی؟ هیهات هیهات
عَمَّا أَنْتُمْ تَرِيدُونَ

Wherefore have not these soiled
hands of thine touched first thine
own garment, and why with thine
heart defiled with desire and passion
dost thou seek to commune with Me
and to enter My sacred realm? Far,
far are ye from that which ye desire.

ای پسران آدم

O CHILDREN OF ADAM!

کلمه طیبّه و اعمال طاهره مقدّسه
بسماء عزّ احدیّه صعود نماید
جهد کنید تا اعمال از غبار ریا
و کدورت نفس و هوی پاک شود
و بساحت عزّ قبول درآید چه که
عنقریب صرافان وجود در پیشگاه
حضور معبود جز تقوای خالص
نپذیرند و غیر عمل پاک قبول
نمایند اینست آفتاب حکمت و
معانی که از افق فم مشیّت ربّانی
اشراق فرمود طوبی للمقبلین

Holy words and pure and goodly
deeds ascend unto the heaven of
celestial glory. Strive that your deeds
may be cleansed from the dust of self
and hypocrisy and find favor at the
court of glory; for ere long the
assayers of mankind shall, in the holy
presence of the Adored One, accept
naught but absolute virtue and deeds
of stainless purity. This is the daystar
of wisdom and of divine mystery
that hath shone above the horizon of
the divine will. Blessed are they that
turn thereunto.

ای پسر عیش

O SON OF WORLDLINESS!

خوش ساحتی است ساحت
هستی اگر اندر آئی و نیکو بساطی
است بساط باقی اگر از ملک فانی
برتر خرامی و ملیح است نشاط
مستی اگر ساغر معانی از ید غلام
الهی بیاشامی اگر باین مراتب فائز
شوی از نیستی و فنا و محنت و
خطا فارغ گردی

Pleasant is the realm of being, wert
thou to attain thereto; glorious is the
domain of eternity, shouldst thou
pass beyond the world of mortality;
sweet is the holy ecstasy if thou
drinkest of the mystic chalice from
the hands of the celestial Youth.
Shouldst thou attain this station,
thou wouldst be freed from
destruction and death, from toil and
sin.

ای دوستان من

O MY FRIENDS!

یاد آورید آن عهده‌ی را که در جبل
فاران که در بقعه مبارکه زمان واقع
شده با من نموده‌اید و ملأ اعلی
و اصحاب مدین بقارا بر آن عهد
گواه گرفتم و حال احدیرا بر آن
عهد قائم نمی بینم البتّه غرور و
نافرمانی آن را از قلوب محو نموده
بقسمیکه اثری از آن باقی نمانده
و من دانسته صبر نمودم و اظهار
نداشتم

Call ye to mind that covenant ye
have entered into with Me upon
Mount Paran, situate within the
hallowed precincts of Zaman. I have
taken to witness the concourse on
high and the dwellers in the city of
eternity, yet now none do I find
faithful unto the covenant. Of a
certainty pride and rebellion have
effaced it from the hearts, in such
wise that no trace thereof remaineth.
Yet knowing this, I waited and
disclosed it not.

ای بنده من

O MY SERVANT!

مثل تو مثل سیف پر جوهری است
که در غلاف تیره پنهان باشد و
باین سبب قدر آن بر جوهریان
مستور ماند پس از غلاف نفس
و هوی بیرون آی تا جوهر تو بر
عالمیان هویدا و روشن آید

Thou art even as a finely tempered sword concealed in the darkness of its sheath and its value hidden from the artificer's knowledge. Wherefore come forth from the sheath of self and desire that thy worth may be made resplendent and manifest unto all the world.

ای دوست من

O MY FRIEND!

تو شمس سماء قدس منی خود را
بکسوف دنیا میالای حجاب
غفلت را خرق کن تا بی پرده و
حجاب از خلف سحاب بدر آئی و
جمع موجودات را بخلعت هستی
بیارائی

Thou art the daystar of the heavens
of My holiness, let not the
defilement of the world eclipse thy
splendor. Rend asunder the veil of
heedlessness, that from behind the
clouds thou mayest emerge
resplendent and array all things with
the apparel of life.

ای ابناء غرور

O CHILDREN OF VAINGLORY!

بسلطنت فانیہ ایّامی از جبروت
باقی من گذشته و خود را باسباب
زرد و سرخ می آرائید و بدین
سبب افتخار مینمائید قسم بجمال
که جمیع را در خیمه یکرنگ
تراب درآورم و همه این رنگهای
مختلفه را از میان بردارم مگر
کسانیکه برنگ من درآیند و آن
تقدیس از همه رنگها است

For a fleeting sovereignty ye have
abandoned My imperishable
dominion, and have adorned
yourselves with the gay livery of the
world and made of it your boast. By
My beauty! All will I gather beneath
the one-colored covering of the dust
and efface all these diverse colors
save them that choose My own, and
that is purging from every color.

ای ابناء غفلت

O CHILDREN OF NEGLIGENCE!

بیادشاهی فانی دل مبندید و مسرور
مشوید مثل شما مثل طیر غافلی
است که بر شاخه باغی در کمال
اطمینان بسراید و بغتة صیاد اجل
اورا بخاک اندازد دیگر از نغمه و
هیکل و رنگ او اثری باقی نماند
پس پند گیرید ای بندگان هوی

Set not your affections on mortal
sovereignty and rejoice not therein.
Ye are even as the unwary bird that
with full confidence warbleth upon
the bough; till of a sudden the fowler
Death throws it upon the dust, and
the melody, the form and the color
are gone, leaving not a trace.
Wherefore take heed, O bondslaves
of desire!

ای فرزند کنیز من

O SON OF MY HANDMAID!

لازال هدایت باقوال بوده و این
زمان بافعال گشته یعنی باید جمیع
افعال قدسی از هیکل انسانی
ظاهر شود چه که در اقوال کلّ
شریکند و لکن افعال پاک و
مقدّس مخصوص دوستان ماست
پس بجان سعی نمائید تا بافعال
از جمیع ناس ممتاز شوید کذلک
نصحناکم فی لوح قدس منیر

Guidance hath ever been given by
words, and now it is given by deeds.
Every one must show forth deeds
that are pure and holy, for words are
the property of all alike, whereas
such deeds as these belong only to
Our loved ones. Strive then with
heart and soul to distinguish
yourselves by your deeds. In this wise
We counsel you in this holy and
resplendent tablet.

ای پسر انصاف

در لیل جمال هیکل بقا از عقبه
زمرّدی وفا بسدره منتهی رجوع
نمود

و گریست گریستنی که جمیع ملأ
عالین و کرویین از ناله او گریستند
و بعد از سبب نوحه و ندبه
استفسار شد مذکور داشت که
حسب الأمر در عقبه وفا منتظر
ماندم و رائجحه وفا از اهل ارض
نیافتم و بعد آهنگ رجوع نمودم
ملحوظ افتاد که حمامات قدسی
چند در دست کلاب ارض مبتلی
شده‌اند در این وقت حوریّه الهی
از قصر روحانی بی ستر و حجاب
دوید و سؤال از اسامی ایشان نمود
و جمیع مذکور شد الا اسمی از
اسماء و چون اصرار رفت حرف
اوّل اسم از لسان جاری شد اهل
غرفات از مکامن عزّ خود بیرون
دویدند و چون بحرف دوم رسید
جمیع بر تاب ، بختند در آن وقت

O SON OF JUSTICE!

In the night-season the beauty of the immortal Being hath repaired from the emerald height of fidelity unto the Sadratu'l-Muntahá, and wept with such a weeping that the concourse on high and the dwellers of the realms above wailed at His lamenting. Whereupon there was asked, Why the wailing and weeping? He made reply: As bidden I waited expectant upon the hill of faithfulness, yet inhaled not from them that dwell on earth the fragrance of fidelity. Then summoned to return I beheld, and lo! certain doves of holiness were sore tried within the claws of the dogs of earth. Thereupon the Maid of heaven hastened forth unveiled and resplendent from Her mystic mansion, and asked of their names, and all were told but one. And when urged, the first letter thereof was uttered, whereupon the dwellers of the celestial chambers rushed forth out of their habitation of glory. And whilst the second letter was pronounced they fell down, one and all, upon the dust. At that moment a voice was heard from the inmost

ای فرزند کنیز من

O SON OF MY HANDMAID!

از لسان رحمن سلسبیل معانی
بنوش و از مشرق بیان سبحان
اشراق انوار شمس تبیان من
غیر ستر و کتمان مشاهده نما
تخمهای حکمت لدنیم را در ارض
طاهر قلب بیفشان و بآب یقین
آبش ده تا سنبلات علم و حکمت
من سر سبز از بلده طیبه انبات
نماید

Quaff from the tongue of the
merciful the stream of divine
mystery, and behold from the
dayspring of divine utterance the
unveiled splendor of the daystar of
wisdom. Sow the seeds of My divine
wisdom in the pure soil of the heart,
and water them with the waters of
certitude, that the hyacinths of
knowledge and wisdom may spring
up fresh and green from the holy city
of the heart.

ای پسر هوی

O SON OF DESIRE!

تا کی در هوای نفسانی طیران
نمائی؟ پر عنایت فرمودم تا در
هوای قدس معانی پرواز کنی نه در
فضای وهم شیطانی شانه مرحمت
فرمودم تا گیسوی مشکینم شانه
نمائی نه گلویم بخراشی

How long wilt thou soar in the
realms of desire? Wings have I
bestowed upon thee, that thou
mayest fly to the realms of mystic
holiness and not the regions of
satanic fancy. The comb, too, have I
given thee that thou mayest dress My
raven locks, and not lacerate My
throat.

ای بندگان من

O MY SERVANTS!

شما اشجار رضوان منید باید
باثمار بدیعه منیعه ظاهر شوید تا
خود و دیگران از شما منتفع شوند
لذا بر کلّ لازم که بصنایع و
اكتساب مشغول گردند اینست
اسباب غنا یا اولی الألباب و انّ
الأمور معلّقة باسبابها و فضل الله
یغنیکم بها و اشجار بی ثمار لایق
نار بوده و خواهد بود

Ye are the trees of My garden; ye
must give forth goodly and
wondrous fruits, that ye yourselves
and others may profit therefrom.
Thus it is incumbent on every one to
engage in crafts and professions, for
therein lies the secret of wealth, O
men of understanding! For results
depend upon means, and the grace
of God shall be all-sufficient unto
you. Trees that yield no fruit have
been and will ever be for the fire.

ای بنده من

O MY SERVANT!

پست‌ترین ناس نفوسی هستند که
بی ثمر در ارض ظاهرند و فی
الحقیقه از اموات محسوبند بلکه
اموات از آن نفوس معطله مهمله
ارجح عند الله مذکور

The basest of men are they that yield
no fruit on earth. Such men are
verily counted as among the dead,
nay better are the dead in the sight of
God than those idle and worthless
souls.

ای بنده من

O MY SERVANT!

بهترین ناس آنانند که باقتراف
تحصیل کنند و صرف خود و
ذوی القربی نمایند حباً لله ربّ
العالمین

The best of men are they that earn a
livelihood by their calling and spend
upon themselves and upon their
kindred for the love of God, the
Lord of all worlds.

عروسِ معانیِ بدیعهِ
که ورای پرده‌های بیان
مستور و پنهان بود
بعنایت الهی و الطاف ربّانی
چون شعاع منیر جمال دوست
ظاهر و هویدا شد
شهادت میدهم ای دوستان
که نعمت تمام
و حجّت کامل
و برهان ظاهر
و دلیل ثابت آمد
دیگر تا همت شما
از مراتب انقطاع
چه ظاهر نماید

The mystic and wondrous Bride,
hidden ere this beneath the veiling of
utterance,
hath now, by the grace of God and
His divine favor, been made manifest
even as the resplendent light shed by
the beauty of the Beloved.
I bear witness, O friends!
that the favor is complete, the
argument fulfilled, the proof
manifest and the evidence
established.
Let it now be seen what your
endeavors in the path of detachment
will reveal.

كذلك تمّت النعمة عليكم
و على من فى السموات و الأرضين

In this wise hath the divine favor
been fully vouchsafed unto you and
unto them that are in heaven and on
earth.

و الحمد لله ربّ العالمين

All praise to God, the Lord of all
Worlds.